

Ceturtkārt un katrā ziņā, ja pārbaudes līmenis, kā to ir piemērojusi Vispārējā tiesa, ir pareizā juridiskā pārbaude (kas netiek pieņemts), Vispārējā tiesa nav konstatējusi, ka Komisijas sniegtais pamatojums Komisijas Paziņojumā COM(2014) 355 *final* atbilst pārbaudei attiecībā uz acīmredzamu kļūdu; *inter alia* Komisija nav pareizi piemērojusi lietu C-34/10 *Oliver Brüstle/Greenpeace e.V.*; nav ņēmusi vērā ietekmi, ko rada "trīskāršās atslēgas" sistēma, kura nesniedz nekādas ētiskās garantijas (un faktiski stimulē dalībvalstis pazemināt savas ētiskās garantijas, lai piekļūtu izpētes līdzekļiem). Turklāt Komisija ir acīmredzami kļūdījies, vedinot domāt, ka piekļuves sniegšana abortam ir starptautisks pienākums, kas izriet no *ICPD Programme of Action in 1994* un *UN Millennium Development Goals*; tā papildus ir kļūdījies savā neloģiskajā priekšlikumā, ka finansējot organizācijas, kas veicina un praktizē abortus attīstības valstīs, labvēlīgi ietekmēsot mātes veselību, tā vietā, lai palielinātu līdzekļus šo valstu veselības sistēmām, kurās ļoti trūkst štatū un ir nepietiekami apgādātas.

Piektkārt, Vispārējā tiesa ir kļūdījies, nepareizi raksturojot ECI, proti, kā tādu, kas iesniegusi trīs konkrētus likumdošanas priekšlikumus, nevis vienu saistībā ar embrija neaizskaramības aizsardzību. Tādējādi Vispārējā tiesa nav īstenojusi pareizo pieeju šajā lietā iztirzājamiem problēmjautājumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 211/2011 (2011. gada 16. februāris) par pilsoņu iniciatīvu (OV 2011, L 65, 1. lpp.).

⁽²⁾ Paziņojums no Komisijas par *European Citizens' Initiative* "One of us".

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 26. jūnijā Eiropas Ārējās darbības dienests iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 13. aprīļa spriedumu lietā T-119/17 *Alba Aguilera/EĀDD*

(Lieta C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (pārstāvji: S. Marquardt un R. Spac, M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hilaire, advokāts, S. Moya Izquierdo, abogada)

Pārējie lietas dalībnieki: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade, Luca Zampetti

Prasījumi

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. aprīļa spriedumu lietā T-119/17;
- apmierināt EĀDD prasījumus pirmajā instancē;
- piespriest pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats ir par pieļauto kļūtu tiesību piemērošanā, Vispārējai tiesai interpretējot Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. punktu. Vispārējā tiesa uzskata, ka ar šo normu tiek noteikts pienākums pieņemt vispārējos īstenošanas noteikumus (VĪN) atbilstoši Civildienesta noteikumu 110. pantam, kas būtu spēkā attiecībā uz visu Civildienesta noteikumu X pielikumu, un it īpaši attiecībā uz tā 10. pantu (pārsūdzētā sprieduma 30. un 31. punkts). Taču likumdevējs X pielikumā ir skaidri formulējis pienākumu pieņemt VĪN tikai 3. pantā. Savukārt citos noteikumos, tādos kā 2. panta otrajā daļā, 5. panta 2. punktā, 8. panta pirmajā daļā vai 10. un 21. pantā šis pats likumdevējs ir paredzējis tikai to, ka iecelējinstiucija pieņem "noteikumus" vai "īstenošanas noteikumus".

Otrais apelācijas sūdzības pamats ir par pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējai tiesai interpretējot X pielikuma 10. pantu, jo tas esot tik neskaids un neprecīza norma, ka to varot piemērot patvaļīgi, kādēļ esot jāpieņem VĪN (pārsūdzētā sprieduma 28. un 29. punkts). Prasītāja uzskata, ka X pielikuma 10. pants sniedz pietiekami detalizētu tiesību ietvaru, nosakot precīzas robežas iecelējinstiūcijas rīcības brīvībai.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 2. jūlijā Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-675/15 – Shanxi Taigang Stainless Steel/Eiropas Komisija

(Lieta C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd. (pārstāvji: E. Vermulst un J. Cornelis, advokāti)

Citas lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa spriedumu lietā T-675/15 Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd./Eiropas Komisija;
- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/1429 ⁽¹⁾ (2015. gada 26. augusts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam, ciktāl tā skar apelācijas sūdzības iesniedzēju, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo apelācijas sūdzību, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T-675/15.

Pakārtoti –

- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem tiesvedībā Vispārējā tiesā un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats – pārsūdzētajā spriedumā esot prettiesiski interpretēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 ⁽²⁾ (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otrās daļas otrais teikums, tajā ielasot tādu nosacījumu saistībā ar analogas valsts izvēli, kura šā noteikuma tekstā nav.

Otrais pamats – pārsūdzētajā spriedumā nospriežot, ka Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta piemērošanas gadījumā koriģēt parasto vērtību nav iespējams, esot pārkāpts šis noteikums.

⁽¹⁾ OV 2015, L 224, 10. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 343, 51. lpp.